

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN

8/2023

„Ježíš vyšel na horu a celou noc strávil v modlitbě s Bohem.
Když se rozednilo, zavolal k sobě své učedníky.“

(z liturgie 12. září, slavené pod vrcholem Triglavu)

Z obsahu

- 3 Aktuality
- 5 Z našich památek
- 5 Pastorační rada farnosti
- 6 Stavební a technický úsek
- 7 Farní knihovna
- 7 Církevní gymnázium
- 9 Charita
- 10 Prožili jsme
- 13 Rozhovor s Květou Bačkorovou
- 16 Kalendář akcí

Tiráž

ZPRAVODAJ 7/2023

farností Kutná Hora, Bykán a Třebonín

Vydáno: 8. 10. 2023

Slouží pro vnitřní potřebu farností
Kutná Hora, Bykán a Třebonín.

Doporučený příspěvek na výtisk: 20 Kč

Vydává:

Římskokatolická farnost - arciděkanství
Kutná Hora, Jakubská 1, 284 01 Kutná
Hora, tel.: 327 512 115, www.khfarnost.cz

Redakce:

Kateřina Grenarová, tel.: 739 036 987,
e-mail: katerina.grenarova@khfarnost.cz

Uzávěrka příštího čísla: 25. 10. 2023

Redakce si vyhrazuje právo
došlé příspěvky krátiť.

Kontakt na kněze

Pokud máte zájem o duchovní rozhovor či setkání s knězem, chcete navázat kontakt s naším společenstvím nebo se jen zeptat na cokoli ohledně křesťanství, neváhejte se obrátit na duchovního pastýře farnosti:

P. Vladislav Brokeš, arciděkan

tel.: 731 402 221

e-mail: vladislav.brokes@khfarnost.cz

Drazí farníci, milé sestry a bratři,

Naplnlo se rozbíhají aktivity nového školního a pastoračního roku, ve kterém se snažíme na naší duchovní cestě zase o kousek přiblížit k Pánu jako jednotlivci i jako společenství. Velice důležitým prvkem je výuka náboženství. Na duchovní obnově seniorů, která mě ostatně velice potěšila, jsme diskutovali o vzdělávání v době totality.

Vše bylo složité – zapsat děti na náboženství bylo pro mnohé rodiny přihlášením se ke Kristu, musely tím pádem nést důsledky nepříjemné šikany ze strany vedení školy či režimu. Dnes máme svobodu, ale výuce náboženství brání široká nabídka různých aktivit, které posouvají vzdělávání ve víře až na druhou kolej. Abychom vyšli vstříc našim žákům, snažíme se také přizpůsobit výuku náboženství pro druhý stupeň ZŠ tím, že výuka bude probíhat vpátek večer jednou za čtrnáct dní formou společenství. Úkolu se zhostila Patricie s Markétkou a Luckou.

Vzpomínám si, jak mi pomohl můj pan farář v Chocni, když jsem kvůli výpravě vodáckého oddílu nemohl přijít v neděli na mši svatou. Řekl mi: „Jednou si v životě budeš muset vybrat.“ Stále mám v hlavě tato slova, která dnes platí více než jindy. Mezi čím si v životě vybíráme, jak se rozhodujeme a jaké místo má v našem životě Bůh? Chtěl bych poprosit rodiče i mládež o podporu ve výuce náboženství, v životě ve společenství i v účasti nejen na nedělní mši svaté. Čas prožitý s Bohem s druhými ve společenství je čas posvěcený a proměňuje nás zevnitř.

Na dalších stránkách Zpravodaje, na jehož novou podobu jste vyjádřili pozitivní odezvy, bych rád upozornil na zápis z pastorační rady či na další informace ohledně nadcházejících akcí. Jedna ze zajímavých aktivit, která právě vrcholí, je nový zvon pro kostel v Chlístovicích. Květa Bačkorová se ujala závěti svého dědečka, který byl popraven nacisty, a podle jeho přání realizuje pořízení zvonu do kostela svatého Ondřeje. Byl jsem velice osloven jejím příběhem a také osobním úsilím v realizaci tohoto odkazu. V rozhovoru s ní určitě každý může nalézt inspiraci.

Důležitou událostí pro život farnosti byl vstup do manželství našeho varhaníka Viktora Darebného a zpěvačky Ivy Podzimkové. Jsme rádi, že naše farní společenství obohacuje tento mladý manželský pár. Při příležitosti svatby byl Viktor Darebný jmenován ředitelem kůru arciděkanského kostela svatého Jakuba a chrámu svaté Barbory. Za jejich službu farnosti i městu děkujeme.

Na závěr bych vás chtěl srdečně pozvat na Slavnost Všech svatých i k modlitbě na Památku Všech věrných zemřelých. Letos chceme zvlášť slavnostním způsobem prožít mši svatou za zemřelé v chrámu svaté Barbory a povzbudit tak nás všechny k pohledu do minulosti i do budoucnosti, kam všichni směřujeme.

P. Vladislav Brokeš ●

Bohoslužby z kostela svatého Jakuba na YouTube

Od letošního léta pravidelně vysíláme nedělní bohoslužby prostřednictvím YouTube kanálu. Možnost zhlédnout mši svatou online nabízíme ze dvou důvodů. Tím prvním je umožnění účasti mše svaté pro naše nemocné a tím druhým je možnost navrátit se v týdnu k bohoslužbě slova či sděleným ohlášcům. Nabízíme tak hlubší propojení s farníky, kteří v neděli nemohou přijít do společenství ke společnému slavení.

Přenos tedy najdete vždy na YouTube, na kanálu s názvem Římskokatolická farnost – arciděkanství Kutná Hora. Stačí případně do vyhledávače zadat klíčová slova *farnost Kutná Hora*.

P. Vladislav Brokeš ●

Přesun adorace a čtvrtelní mše svaté

Počínaje 13. říjnem se bude v kostele svatého Jakuba konat adorace vždy v pátek od 17:30 do 17:55, kdy ji zakončíme eucharistickým požehnáním. Zároveň se ruší adorace čtvrtelní.

Od čtvrtka 12. října budou z praktických důvodů čtvrtelní mše svaté slouženy v novém čase, a to v 8:00, v kostele sv. Jakuba.

Michal Šramko ●

Vzdělávací setkání v Sedlci

Biblické hodiny začnou ve čtvrtek 5. října a budou vždy jednou za čtrnáct dní od 19:00 v Sedlci.

Náboženství pro dospělé začne ve čtvrtek 12. října a bude vždy jednou za čtrnáct dní od 19:00 v Sedlci.

Setkání bývají v podkroví farního infocentra v Zámecké ulici (vchod ze strany od pivovaru). Pokud by někomu vadily schody, můžeme se přesunout do přízemí fary. Lze zvážit i čas začátku.

P. Pavel Tobek ●

Katechumeni se připravují ke křtu

Poslední zářijovou neděli začala příprava katechumenů k přijetí svátosti křtu. V tuto chvíli máme sedm přihlášených a budeme se scházet každých čtrnáct dní ke společné katechezi. Prosím o modlitbu za toto nové společenství.

P. Vladislav Brokeš ●

Náboženství pro druhý stupeň ZŠ

Vzhledem ke skladbě a časovým možnostem cílové skupiny výuky náboženství pro žáky z druhého stupně byla tato aktivita připojena k setkáním těchto dětí co by společenství. To se koná v pátek jednou za dva týdny (nejblíže 20. října) od 19:00 na arciděkanství. Součástí setkání je tedy systematická katecheze, kterou zajišťuje Patricie Koubská.

redakce ●

Příspěvky na dárky pro naše duchovní

Milí přátelé, farníci, reaguji na dotazy některých z vás a dovoluji si připomenout toto téma ve Zpravodaji, abychom měli všichni stejné informace. Pokud chcete přispět

na dárky pro kněze, můžete tak učinit v sakristii, kde je pro tento účel připravená krabička, pan Svoboda vám ji na vyžádání rád zpřístupní. Pokud upřednostňujete bezhotovostní platbu, posílejte peníze na ban-

kovní účet farnosti, číslo 6240556339/0800, s variabilním symbolem 555. Platbu je možné provést i QR kódem.

Vánoce jsou na dohled, v lednu má otec Vladislav svátek i narozeniny, v květnu budeme slavit s Michalem kněžské svěcení, takže je opravdu na co přispívat.

Pokud byste měli nápad na dárek, který by udělal radost, tak se o něj, prosím, podělte.

jménem pastorační rady
Anička Hylská ●

QR Platba

Letošní ročník Běhu pro zvon s mottem *Pomáháme, kde je potřeba* realizujeme ve spolupráci s Oblastní charitou Kutná Hora. V rámci propagace závodu představíme charitní Středisko Racek, které poskytuje službu Občanské poradny. Ta pomáhá v našem městě a okolí lidem, kteří se ocitli v tíživé situaci a neví si s ní rady. Případný výtěžek letošního běhu bude věnován právě na provoz této služby.

Závod vypukne v neděli 15. října ve 14:00 pod lípou u kostela svatého Jakuba. Doporučujeme závodníkům registrovat se předem (na webu farnosti nebo přes QR kód). Na výběr jsou trasy 3,5 a 10 kilometrů a také dětské závody.

Více informací najdete na webu khfarnost.cz.

redakce ●

Listopadové svátky našich předků

Slavnost Všech svatých spojenou s pobožností na hřbitově oslavíme tradičně v kostelíku na hřbitově jako pouť. Sejdeme se zde 1. listopadu v 17:00. K modlitbě za všech-

ny věrné zemřelé, 2. listopadu, bychom rádi více pozvali všechny naše spoluobčany, uskutečníme ji proto v chrámu svaté Barbory od 18:00.

redakce ●

Pietní akt a žehnání zvonu v Chlístovicích

V sobotu 4. listopadu se chlístovický kostel svatého Ondřeje dočká nového zvonu. Vznikl z iniciativy a na náklady květy Bačkorové, rodačky z Chlístovic, která jej nechala vyrobit na památku svého dědečka.

K příležitosti instalace nového zvonu je připraven bohatý program. Začne v 10:00 pietním aktem u pomníku padlých v blízkosti kulturního domu v Chlístovicích. Odtud pak vyrazí slavnostní průvod, jehož hlavní součástí bude nový zvon Josef na voze taženém koňmi, ke kostelíku. V tuto chvíli nad obcí přeletí formace gripenů. U kostela

zvon požehnáme při krátké bohoslužbě a vzápětí bude vytažen do věže, a to historickou metodou, pomocí koňské síly. Postup spočítal a navrhl Vít Mlázovský. Připraven bude také další kulturní program. Přijměte pozvání a pojďte s námi být u této události, důležité pro Chlístovice, ale i celé okolí.

Při této příležitosti ve Zpravodaji najdete také rozhovor s Květou Bačkorovou, iniciátorkou pořízení zvonu, ale také samotné opravy chlístovického kostela. Začíná na straně 13.

redakce ●

Víkendový workshop pro děvčata: *Jsem jedinečná a vzácná!*

Milí rodiče, rády bychom vaše dcery pozvaly na víkendový program pro dospívající dívky (přibližně 13 – 17 let). Pořádá ho farnost Kutná Hora – Sedlec spolu s Centrem pro rodinu Biskupství královéhradeckého o víkendu 25. – 26. listopadu letošního roku. Téma je *Jsem jedinečná a vzácná!* Program proběhne v Infocentru Sedlec.

Během víkendu nabídneme děvčatům tři témata. Citlivě a přiměřeně věku se dotkneme otázek:

- Já — Kdo jsem? Jak se přijímám? Kam směřuji? Vážím si sama sebe?
- Já, jako žena — Jaké změny přicházejí v období dospívání? Jak se mění mé tělo, má duše? Jak přijímám svou ženskost, cykličnost, plodnost?
- Já a moje budoucí vztahy — Otázky zamilovanosti, doby chození, lásky, sexu a budoucích vztahů.

Děvčata mohou diskutovat, ptát se, poznávají sama sebe, pracují ve skupinách. Na programu jsou hry i tématické tvoření. Čeká nás malování hrnečků a tvorba vision boardu — takové „nástěnky“ mé cesty, snů a cílů.

Víkendem děvčata provede lektorka a autorka programů Markéta Juzová spolu s Dorkou Kozlovou a Majdou Setničkovou. Informace a přihlášky vyřizuje Marie Vaňková (tel.: 777 082 500). Příspěvek na program je dobrovolný.

Protože se budeme pohybovat také ve oblasti vztahové a sexuální výchovy (přiměřeně věku děvčat a dle křesťanských hodnot), prosíme rodiče, aby k přihlášce připojili písemný souhlas s účastí dívek na programu.

Každá z našich dívek je jedinečná a vzácná, dovolme jim zastavit se nad tímto tématem, lépe si to uvědomit, přijmout to do svého života a vážít si sebe sama!

Marie Vaňková ●

Letní sezóna 2023 v číslech

Léto je za námi, počasí přálo výletům, a tak se sezóna 2023 opravdu vydařila. Návštěvníků u nás bylo mnoho. Máme za sebou rušné dny, které byly naplněné úsměvy a radostí. Všichni průvodci se při hodnocení léta shodli, že směny, kdy se nezastaví, jsou ty nejlepší. A těch bylo letos požehnaně.

A teď už ke slibovaným číslům. Od dubna do září si do chrámu sv. Barbory nalezlo cestu 174 987 návštěvníků. To znamená, že jsme obsloužili v průměru za jeden den 956 osob. Ověřili jsme si, že jsme dobře fungující tým.

Věřím, že některé z vás zajímá, stejně jako mě, jak jsme na tom s návštěvností oproti letům minulým. Dovolím si tedy porovnat letošní návštěvnost s návštěvností v roce 2022: vzrostla o 37 861 osob, což je 27,6 % (porovnávám období duben až září).

A přidám také číslo za kostel svatého Jakuba, tam přišlo od dubna do září 55 120 návštěvníků.

A protože si děláme i analýzy o prodeji dárek z Barbory, přidám kuriózní informaci. Tipnete si, který suvenýr se nejvíce prodával? Překvapivě to jsou lázeňské oplatky, od dubna do konce září si návštěvníci odvezli celkem 3 972 kusů, přičemž nejoblíbenější je oříšková příchut' – prodali jsme neuvěřitelných 1 446 kusů. Druhý nejoblíbe-

nější dárek je tužka s naším dekoračním vzorem a různými nápisy, prodalo se 1 074 kusů. A na třetím místě se umístilo kadidlo v krabičce, návštěvníci si odnesli 842 kusů.

Vše napovídá tomu, že i poslední čtvrtletí roku bude rušné. Prosím, vzpomeňte na nás v modlitbě, ať celému týmu neubývá elán a chuť do práce, kéž vše zvládneme s elegancí a noblesou, kterou si naše chrámy zaslouží.

za celý barborský tým
Kristýna Drahotová

Vítěz mezi dárky z Barbory. Foto Aleš Otava a Hanka Krejbičová

Pastorační rada farnosti

Zápis z jednání pastorační rady 26. září

V úvodu proběhla rekapitulace prázdninových akcí, hlubší reflexi rada věnovala Oslavám svátku svatého Jakuba a otázce, jak je pojmout v budoucnu – zda je chceme prožít jako farní den, nebo pojmout spíše jako evangelizační výzvu.

V příštím roce bude jednou z největších příležitostí k farnímu setkání chystané kněžské svěcení, respektive primice Michala Šramka, které jsou plánovány na květen.

Následně proběhla diskuse o pravidelných čtvrtletních adoracích, které mají velmi nízkou účast. Po debatě bude tato přesunuta na pátek před mší svatou (17:30 – 17:55). Zaznělo, že by bylo vhodné uspořádat celodenní nebo noční adoraci při příležitostech velkých svátků církevního nebo i občanského kalendáře.

Ve stručnosti zazněly informace k chystaným manželským večerům, kurzu Život v Duchu, posvěcením v Barboře a také v Jakubu (k němu se váže také konání Běhu pro zvon) a ke slavení Slavnosti Všech svatých a Dušiček – 2. listopadu se sejdem v chrámu svaté Barbory a více k této příležitosti pozveme veřejnost.

Členové rady dále reflektovali práci s krychlovou konstrukcí v kostele svatého Jakuba, kterou využíváme k různým instalacím, v poslední době cíleným zejména na osvětlení návštěvníky, kteří přicházejí v otevírací době chrámu. Nejbližší téma, které se zde objeví, bude věnováno svátkům zemřelých, dále bude připravena nová instalace k adventní a vánoční době.

Předmětem jednání byly také adventní akce a hlavní ob-

rysy vánočního slavení. Po osvěžení výsledků diskuse, kterou pastorační rada vedla letos v lednu, byl stanoven pořad vánočních bohoslužeb v Kutné Hoře. Specifikum letošních Vánoc je, že čtvrtá neděle adventní připadá na Štědrý den. Nedělní liturgii proto oslavíme vigilií v sobotu 23. prosince večer a v neděli budeme slavit v Kutné Hoře již vigilií Slavnosti Narození Páně. Půlnoční bude ve Svaté Barboře, k dopolední mši svatě na Boží hod se sejdem v 10 hodin ve farním kostele.

Tématem k diskusi a přemýšlení jsou pastorační nároky na prostory, otevíráme ji zejména v souvislosti s otázkou využití kláštera svatě Voršily. Otec Vladislav informoval radu, že pověřil skupinu techniků a stavařů, aby zaměřili

nevyužití prostory a zmapovali, jaké nabízejí možnosti. Již nyní je potřeba začít promýšlet, jaké máme ve společenství potřeby a jak bychom je mohli naplňovat právě využitím klášterní budovy.

V závěru jednání zazněly aktuální informace z charity, gymnázia a mateřské školy.

Příští jednání pastorační rady je stanoveno na 7. listopadu. V lednu příštího roku končí stávajícím zástupcům farnosti v radě mandát, hlavním bodem programu proto bude příprava voleb do pastorační rady.

redakce ●

Stavební a technický úsek

Na Gruntě rozšiřujeme objem prací

S koncem roku 2023 se blíží dokončení oprav kostela Nanebevzetí Panny Marie v Gruntě.

Komu se podařilo najít čas a zúčastnit se semináře k obnově grunteckého kostela, měl příležitost se podívat přímo na místo realizace oprav. Pro ostatní se pokusím zrekapitulovat provedené práce a výhled na další období.

V současné době je dokončeno statické podchycení základů metodou tryskové injektáže jak uvnitř, tak z exteriéru. Výsledný efekt tohoto opatření je monitorován podrobným geodetickým měřením a nyní můžeme konstatovat, že měřené posuny konstrukcí jsou blízké nule. Před dokončením prací bude provedeno konečné měření a další kontroly by měly po opravě probíhat dvakrát ročně.

Do poloviny měsíce října bude dokončena restaurátorská obnova výmalby kleneb a částí stěn, aby mohlo být demontováno lešení v hlavní lodi. Práce na restaurování maleb se přesunou do spodních partií stěn.

V exteriéru probíhá restaurátorská obnova kamenného zdiva. Jedná se o vrácení klenáků okenního nadpraží do původních poloh a vyplnění trhlin kamennými filuňky. Trhliny dosahují rozestupů až 12 cm.

Vzhledem k nemalým úsporám projektu, které vznikly vysoutěžením některých služeb pod předpokládanou hodnotou, jsme využili opčního práva na dodatečné práce a s radostí můžeme do realizace zařadit kompletní restaurování presbytáře a tří pole bočních lodí. Nové práce jsou zasmulovány ve výši 3 171 594 Kč.

Při vstupu do kostela se nám v nové turistické sezóně otevře obnovený interiér v plné kráse. Část bočních lodí, které nebudou zrestaurovány, bude vypovídat o původním poškození a farnost bude v budoucnu hledat další prostředky na kompletní dokončení interiéru.

Soňa Krejčová ●

Knihovnice doporučuje

Milí přátelé, v novém Zpravodaji vám chci představit dvě knihy, které jsme do naší knihovny mohli zařadit díky našim laskavým dárcům.

První z nich jsou rozhovory s Holubem *Biskup na snowboardu*. Kniha vyšla již před časem, tak je možné, že někteří z vás už ji znají. V naší knihovně by však neměla chybět, neboť o rozhovory se zajímavými osobnostmi je zájem. Biskup Tomáš takovou osobností jistě je a mnozí z Vás ho ještě pamatují z doby jeho kaplanské služby v Kutné Hoře a působení na našem gymnáziu.

Také o této službě je v knize zmínka. Končil v ní v roce 1996, kdy byl nečekaně odvolán na misi do Bosny. Trvala celkem jedenáct měsíců, z toho tři měsíce absolvoval na přípravném kurzu v Českém Krumlově. Podle původní dohody s biskupem Otčenáškem měl Tomáš po třech letech kaplanské služby studovat v Římě postgraduální pastorační teologii.

V úvodu knihy je popsána řada rolí, ve kterých jsme se mohli s otcem Tomášem setkat, dnes se však cítí být především biskupem, s velkou zodpovědností ve všech možných oblastech života své diecéze. Často se jedná o rozhodnutí na řadu let do budoucnosti. Zde také využívá zkušeností z minulých funkcí a velmi si jich váží.

Kniha odhaluje mnohá témata ze soukromého života, ve kterých jde Tomáš takzvaně „na dřev“. V rozhovoru se dotýká také otázek celibátu, exorcismu, doby provádění církevních restitucí, mužské spirituality, vztahu k ženám a působení v misijním prostředí plzeňské diecéze.

Martin Veselovský vede rozhovor jako laik. S biskupem

Tomášem se setkal celkem čtyřikrát ve zcela neformálním prostředí a témata si vybíral sám, proto jsou také velmi různorodá a zajímavá.

Druhou knihou je krátká próza francouzského autora Jeana Merciera *Pan farář má krizi*. Je to velice čtivý román, který se stal ve Francii bestsellerem. Autor s humorem líčí příběh faráře z francouzského maloměsta, který postupně ztrácí ideály o svém kněžství a zároveň odkrývá existenciální problémy kněží v dnešním světě. Otravují ho věčné schůze, papírování i skrývané pohrdání farníků. Denně čelí hádkám mezi farnicemi, žabomyším sporům a nakonec i petici. Také se nemůže smířit s tím, že jeho spolubratr a přítel byl biskupem jmenován do vyšší funkce v diecézním semináři.

To vše se otec Benjamin rozhodne vyřešit zvláštní formou útěku. Po razantním činu se změní nejen chování jeho farníků, ale v městečku se k víře přihlásí i lidé dosud nevěřící. Otec za své rozhodnutí zaplatí zdravím, ale nakonec ho biskup jmenuje do vyšší funkce, než by čekal.

Příběh se dobře čte a může nám pomoci změnit náš pohled na to, co je v církvi důležité.

Tyto a další knihy si můžete zapůjčit na arciděkanství v pracovní době farní kanceláře nebo krátce po nedělní mši svaté v kavárně. Všem dárcům, kteří nám věnovali knihy, děkujeme.

Milena Pfafrová ●

Církevní gymnázium v Kutné Hoře

Třicítka je za námi

V posledním Zpravodaji sice stránky nezely prázdnotou, ale o církevním gymnáziu v novém formátu našeho farního plátku nepadlo ani slovo. Důvod byl jednoduchý. O prázdninách, přiznejme si, učitelé i studenti do školy tolik nechodí. Ve školní části kláštera probíhaly výměny zářivek a přebroušení podlahy v sekundě a i provozní zaměstnanci nebyli všichni v plném osazenstvu denně v práci. V době, kdy Zpravodaj vyšel, však byly tři dny poté, kdy naše škola oslavila 30 let od svého založení.

Oslavy školy jsme chystali nějaký ten pátek a snad to na nich bylo vidět. Oficiálně začaly mši svatou v kostele svatého Jakuba, kterou celebroid Mons. Josef Kajnek a hu-debně ji doprovodila schola gymnázia ve spolupráci s absolventy školy. Sama jsem měla možnost se zpěvu zúčastnit a musím říct, že to pro mě byl silný a nejen duchovní zážitek. Na hostech, kteří školu pamatují od jejich začátků, byly znát radostné i nostalgické emoce. Měli jsme a máme za co děkovat. Oslav se zúčastnili předchozí

ředitelé, dřívější zaměstnanci, absolventi školy se svými rodinami nebo přáteli, dorazili také hradečtí kněží spojení se školstvím v diecézi — Jan Paseka a Prokop Brož. Nechyběly ani dvě zástupkyně řádu svaté Voršily, který byl původním zřizovatelem Církevního gymnázia svaté Voršily v Kutné Hoře.

Program v areálu školy nabízel poslech mládežnických kapel, dětský program s Krtečkem, občerstvení, prohlídky školy, prezentaci absolventů či prezentaci o zapojení gymnázia do Sítě přidružených škol UNESCO. Na absolventy čekali také učitelé, kteří na tzv. registračních stáních vyplňovali tabulku aktuálními kontakty na absolventy, aby je bylo možné pro další podobné účely, jako oslavy, akce nebo třeba přednášky pro studenty, oslovovat. Na akci se dále podílel také spolek absolventů Ursulus, který přispěl žlutými balónky s mottem *Silnější díky vztahům*. Absolventi si mohli zavzpomínat na svá studentská léta a stávající studenti nahlédnout do historie školy při prohlížení nového almanachu, který jsme při této příležitosti vytvořili.

Nový školní rok jsme po oslavách odstartovali další mší svatou, na kterou přijel Mons. Jan Vokál. Během několika dnů škola opět naskočila do klasických školních kolejí. Skříňky se zaplnily učebnicemi, lavice studenty, rozvrh vyučovacími hodinami a automat čerstvými bagetami. Hned první týden odjela prima na Dny poznávání, což je

adaptační program pro nové studenty školy. V polovině září studenti vyššího gymnázia navštívili rakouské Salzbursko. Připomněli jsme si také svátek svaté Ludmily, patronky církevních škol. V této souvislosti jsme požádali účastníky světových dnů mládeže o poreferování o setkání v Lisabonu — o programu, duchovním náboji, papeži Františkovi i o výrazné odlišnosti české a portugalské kultury.

Z personálního hlediska došlo ke změnám, přijali jsme mezi své kolegy angličtináře Michala Kopáčka a Philipa Spoonera a vyučující matematiky a informatiky Lenku Krúpovou. Ve výuce náboženství a hudební výchovy posílil naše řady Michal Šramko. Z hlediska učebních plánů jsme rozšířili nabídku seminářů pro nejvyšší ročníky o Finanční gramotnost a Psychologii. Oba předměty se pro velký zájem otevřely.

V nejbližší době nás nečekají žádné velkolepé události, což je možná na chvíli dobře, ale rozhodně se nezastavíme. Pravidelně míváme školní mše v klášterním kostele, nejbližší je 2. 11. v 10:00. Budete-li mít chuť a čas, přijďte na mši do kostela plného mladých. Na další mše nebo zajímavé události vás opět včas pozveme.

Krásné a požehnané podzimní dny!

Marie Knappová ●

Příběh z Občanské poradny, kterou podpoří Běh pro zvon

Jednoho obyčejného červencového pracovního dne přišla do poradny paní Boženka. Bábinka, jak se sama nazývá, je osmdesátiletá paní, která se musí nejdříve vydýchat, neboť jí cesta do poradny o chodítku a v tom úmorném vedru, naprosto vyčerpala. Má astma a často nemůže popadnout dech, a ty bolavé nohy! Po naší obligátní otázce, s čím přichází, otevírá peněženku a vyndává z ní dvacetikorunu. „Tohle je všechno, co mi zbylo,“ a rozplácne se.

Paní Boženka je a vždycky byla velmi důvěřivá žena. V minulosti, aby finančně pomohla své dceři, uvěřila podvodníkovi, který si jejím jménem sjednal půjčku. Byl sice později podle zákona potrestán, ale protože se Boženka nikdy soudně nebránila, dluh na její jméno zůstal a během let narostl do vysoké částky. Paní Boženka peníze, z nichž nikdy nepoužila ani korunu, dlouhodobě splácela.

Ted' už ale nemůže. Exekutor jí obestavil účet, kam jí chodí důchod. V bance jí řekli, že si nemůže vybírat. Nemá co jíst, nemůže zaplatit pronajímateli nájem a nemá jak doplatit léky na cukrovku, které nutně potřebuje. Rodina jí nedokáže pomoci, z jejích čtyř dětí ji navštěvuje jen dcera, která se sama stará o dítě a nemá peníze nazbyt.

Bylo nám jasné, že situace je velmi naléhavá, a že klientka ji nedokáže vlastními silami, alespoň pro tento okamžik, zvládnout. Ještě tentýž den se nám podařilo klientku podpořit a zažádat v bance o vyplacení trojnásobku životního

minima z jejího bankovního účtu. Klientka mohla uhradit dlužné nájemné i obstarat léky. V daný okamžik velmi pomohla i potravinová pomoc.

Tato situace, která klientku přivedla, byla ale, jak jsme postupně zjišťovali, jen špičkou ledovce jejího nelehkého života. Od našeho prvního setkání s paní Boženkou uplynuly již téměř dva roky intenzivní spolupráce. Naše podpora se postupně od řešení dluhové problematiky posunula k dalším oblastem jejího života. Bylo to hlavně vedení klientky k převzetí odpovědnosti za její zdraví, podpora při komunikaci s lékaři i při obstarávání kompenzačních pomůcek. Pomohli jsme jí zorientovat se v systému sociálních dávek i při podání konkrétních žádostí. Odkázali jsme klientku dále do služeb právních, služeb Charitní pečovatelské služby i služeb odborné psychoterapie. V neposlední řadě ji také podporujeme v oblasti hledání možností odpovídajícího bydlení.

„Dost jsme toho zvládli vlastními silami, a kam naše kompetence nesahaly, odkázali jsme klientku k jiným pomáhajícím subjektům. K naší radosti se hodně podařilo a hodně v životě klientky vylepšilo,“ říká Lenka Holcová, sociální pracovnice Občanské poradny ve Středisku Racek a také autorka tohoto příběhu.

„Velmi si vážíme rozhodnutí Římskokatolické farnosti – arciděkanství Kutná Hora podpořit akci *Běh pro zvon* činnost Občanské poradny kutnohorské charity,“ říká Robert Otruba. S podobnými příběhy se setkáváme dnes a denně nejen v poradně v Kutné Hoře, ale také ve Zbraslavicích a Zruči nad Sázavou, kam dojíždí naši pracovníci jednou za týden.

V Občanské poradně je náš přístup často individuální. V danou chvíli potřebujeme navázat dobrý vztah s klientem, aby se nám svěřil s problémy a situací, ve které se ocitl. Zejména u starších lidí je vzájemná důvěra velmi důležitá. A jaká větší satisfakce může být, než poskytnout pomoc tam, kde je potřeba.

„Rádi bychom tuto možnost sociálního poradenství pro obyvatele odlehlejších a dopravně hůře dostupných míst v okolí Kutné Hory zachovali,“ doplňuje ředitel Oblastní charity Kutná Hora.

Ilustrační foto

Poutní trek do slovinských Julských Alp

Ani už nevím, či to byl nápad. Při cestách na duchovní plavby k Jaderskému moři jsme si oblíbili krátké zastávky ve Slovinsku, a tam někde vznikl: navštívit slovinské hory s pořádnou výpravou. Výzva to byla veliká. Náš bratr na dálku, Honza z Mariboru, nás podpořil svými zkušenostmi a vybavil potřebnými znalostmi, a tak když jsem vycítil v našem společenství podporu od mladších bratří, začali jsme připravovat několikadenní poutní trek. Náš otec Vlád'a měl také ten zářijový týden, jako zázrakem, volněji, a tak jsme dali partu deseti chlapů dohromady, rezervovali apartmán v Bovci a vyrazili vstříc novým výzvám.

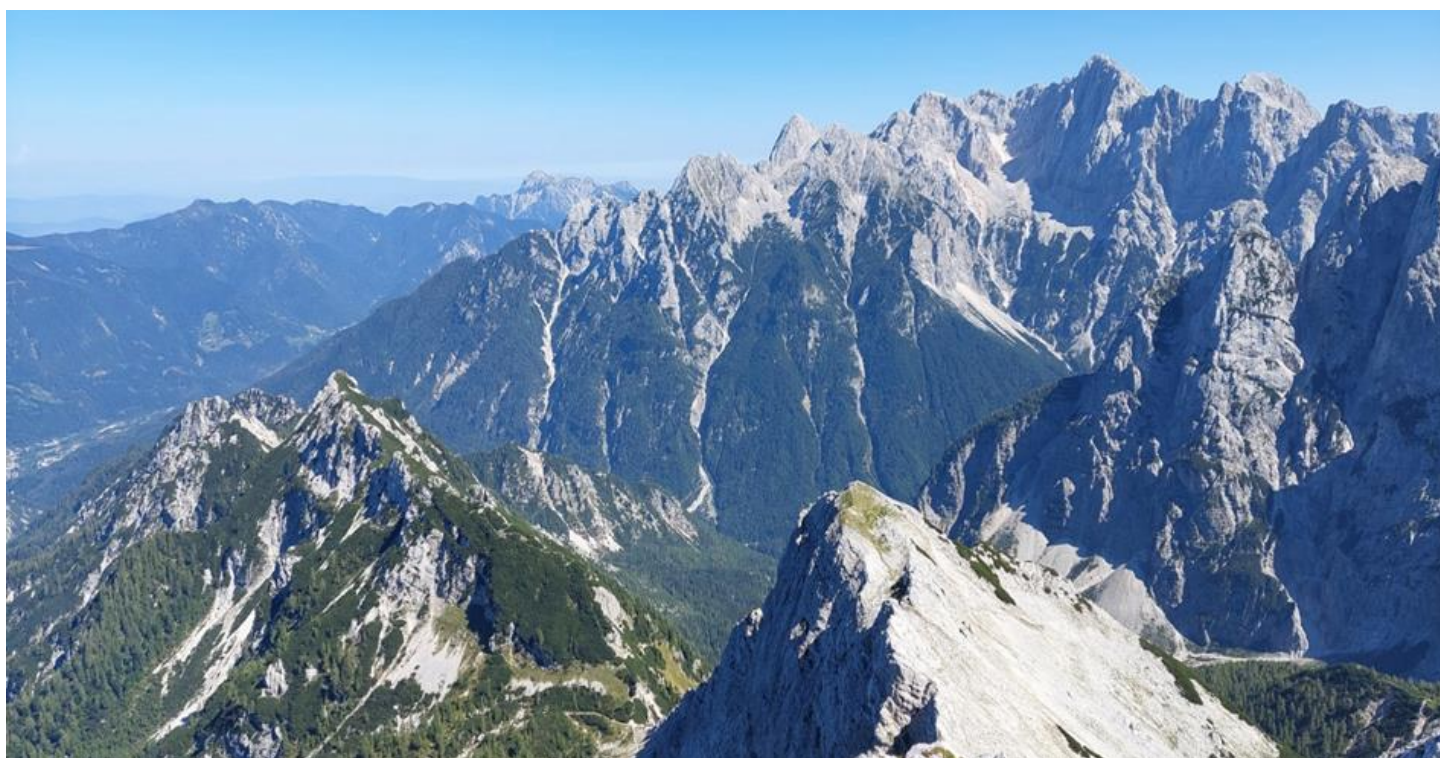
Tyto velehory jsou známé velkým množstvím zajištěných cest, takzvaných via ferrata. Na tyto specifické trasy jsme se obzvláště připravovali, hlavně teoreticky, a nakoupili si či napůjčovali potřebné vybavení — ochranné helmy, úvazky čili sedáky, dále ochranné rukavice a tzv. ferratové sety s karabinami a tlumiči pádů.

Z Čech jsme vyrazili již v neděli v poledne, abychom měli pro pobyt a túry ve velehorách celé čtyři dny a náležitě si je užili. Ubytování v Bovci u paní Rózy bylo skromné, s dojmem, jako když se někomu nastěhujete do domu, ale vešli jsme se, srovnali a ubytovali. Po ranní snídani a přípravě nad turistickou mapou Triglavského národního parku jsme jako první vrchol, který bychom chtěli pokořit, vybrali Malou Mojstrovku s výškovou kótou 2 333 m n. m. a její zteč jsme zahájili ze sedla Vršiče, z nadmoř-

ské výšky 1 611 m n. m. Je to sedlo, nejvýše položený průsmyk v Julských Alpách. Dostali jsme se k němu auty z Bovce a při tom zdolávání vrcholu průsmyku jsme projeli padesát poctivých serpentin.

Počasí nám přálo, bylo nádherné modré nebe a čekal nás mimořádně teplý den. Elán šplhat k vrcholům nám nechyběl, a tak jsme „nastoupali“ pod stěnu Mojstrovky, až jsme došli k místu, kde nás čekala strmá, skoro kolmá stěna vzhůru, ta již zmiňovaná via ferrata, česky jen ferrata. Památná krátká věta, která zazněla v naší malé skupince statečných horalů, „pánové, tak toto je moje premiéra!“ nás na chvíli zmrazila, ale nebylo cesty zpátky, mohli jsme jediné vpřed, nebo spíše nahoru. Mladší kolegové nám šli příkladem a ukázali, že to půjde. V severní stěně Mojstrovky nám byly odměnou nádherné výhledy na okolní štíty a údolí. Naštěstí jsme stoupali severní stěnou ve stínu, takže neobvykle vysoké teploty nám síly neubíraly.

Panoramatický pohled z vrcholu Malé Mojstrovky byl velkou odměnou. Viděli jsme odsud i náš další cíl — vrchol Triglavu s výškou 2 864 m n. m., který se nám ukázal v plné velikosti. Byla to nádherná scenérie — stvořená příroda v plné kráse okouzila nás všechny. Při sestupu jsme prožili pod vrcholem mši svatou, kterou sloužil s výjimečným duchovním nábojem otec Vlád'a, jehož poraněná (krvácející) noha přidávala liturgii další rozměr.

Úterý bylo Dnem D, vrcholným dnem našeho treku. Chtěli jsme se co nejvíc přiblížit triglavskému masivu. Brzké ranní chvály nám pomohly za vše děkovat, pak následovala vydatná snídaně a samotný odjezd. Po hodině a půl jízdy jsme na odlehlém parkovišti za vesničkou Mojstrana odstavili auta a kousek od *Aljažev domu* v *Vratih* na kótě 990 m n. m. jsme vyrazili na šestihodinovou, sedmikilometrovou túru zvanou *Tomínškova put* s cílem na horské chatě *Triglav Lodge at Kredarica* ve výšce 2 515 m n.m.

Před samotným výstupem na vrchol jsme byli povzbuzeni večerní mší svatou v místní kapli zasvěcené Panně Marii Sněžné, kde jsme spolu se sympatickým párem mladých lidí ze Slovinska slavili mši svatou a naše osobní obavy předali do rukou Pánu Ježíši. Pod noční nebeskou klenbou jsme šli v pokoji spát. Budíček v 5:30 a odchod na vrchol v 6:00, bez snídaně. Přísné, ale nutné pro soudržnost party! Bylo neuvěřitelně teplé ráno, ještě šero. Světýlka čelovek od nočních horolezců již stoupajících stěnou Malého Triglavu k vrcholu nás zvala k následování. My jsme výzvu přijali a šlo nám to velmi dobře. Východ slunce nás zastihl již ve stěnách masívu, bylo to úžasné divadlo.

Jediný rozumný člen výpravy Jára sám usoudil, že největší krásu již zažil pod vrcholem, a počká na nás na chatě. Byl to od něj snad největší čin a od nás se mu ani nedostalo toho zaslouženého uznání, což činíme dodatečně. Díky, Járo, a taky díky za to, že jsi nám zařídil opožděnou snídani na desátou a mohli jsme hezky pospolu u jídla nechat doznít výstup na vrchol.

Na konci cesty jsme objevili kapli svatých Cyrila a Metoděje a s pomocí Boží prozřetelnosti se u ní všichni sešli na mši svaté. Někteří se v lesním údolí na konci cesty ztratili a pak se z ničeho nic objevili před kaplí. Není to další milý důkaz Boží ochrany? Při slavnostní mši svaté jsme poděkovali za čas strávený v krásné přírodě mezi horskými velikány a za společné chvíle v horách.

Cestu do velehor s odstupem času vnímám jako pouť o pokoře a lidské maličkosti. Věděli jsme, že to není nic jednoduchého, teoreticky jsme nastudovali co nás asi čeká. Nasadit všechny síly a přepínat se v neznámých horách, vystavovat se všem nebezpečnostem, je to pro nás dobré? Pán Ježíš nás doprovázel a strážní andělé byli s námi. Hlídali jsme se navzájem, čekali na sebe, protože někteří se na trase opožďovali. Na druhou stranu jsme byli nedočkaví a plni očekávání, co bude za další skálou, co na vrcholu! Někteří z nás jistě přemýšleli, zda samotná cesta může být cílem a zda vrchol Triglavu musíme dobýt i za cenu určitého rizika. Přemýšlel jsem, zda tuto dlouhou, a pro některé z nás velmi namáhavou cestu zvládneme a zda je v našich silách podstoupit náročný výstup až na vrcholy a pak zase cesty zpět do údolí, které jsou někdy ještě obtížnější.

S pomocí Boží jsme se ale všichni vrátili v pořádku domů ke svým rodinám, a to je lidsky nejdůležitější. Velikost velehor, krása stvořené přírody, pospolitost, pokora, ale i touha prožít krásný čas ve společenství – to byly hlavní atributy naší pouti.

na další cesty se těší
Lád'a Vokoun

„Tak co, pojeděš s námi letos na duchovní obnovu?“ Ptala se mě Maruška, stejně jako loni a předloni. Ano, jsem připravená, letos určitě pojedu. Bylo to pro mne nelehké rozhodnutí. Být s Bohem a s několika pro mne cizími lidmi sama někde, kde to vůbec neznám a vše je pro mě nové... Ale okolní příroda, program a přítomnost děvčat na mne zapůsobily tak, že jsem se cítila duchovně obohacená, vnímala jsem silně prostředí, jednotlivá čtení i vztahy mezi

námi. Velký dojem na mne udělala vycházka do Rokole a modlitba křížové cesty v místním kostelíku. Také hovory s panem farářem pro mne byly velkým přínosem a povzbuzením do dalších dnů. A jestli pojedu příště? Pokud budu zdravá a Bůh dá, tak určitě, a doufám, že nás bude ještě o něco víc. Poznala jsem zde, že je pro mě důležité se zastavit a se „svými“ a s Bohem prožít určitý čas.

H. K. ●

Foto archiv P. Vladislava Brokeše

Bohoslužba na YouTube: Moci v nemoci

Možná si říkáte, co je to za nesmysl. Slovo nemoc v sobě skrývá, že něco nemůžete. Ale už neříká, že možná něco taky můžete. O tom, že nemoc je možné přijmout, poděkovat za ni a využít ji jako příležitost, či ji za něco obětovat, čtenáři tohoto periodika dobře vědí. Chci psát o úplně něčem jiném.

Člověk kostelní uvržený do domácího vězení svým chrmláním, teplotou, případně pozitivním testem na covid obvykle řeší, kam půjde v neděli na mši. A má moc si vybrat. Ne, že by vyrazil v trepkách, županu a s kapesníkem u nosu někam do chrámu Páně. Vybírá si mši prostřednictvím moderních sdělovacích prostředků. Blažený ten, kdo vlastní jen televizor, případně rozhlasový přijímač. Ten volí mezi audio verzí v devět na Proglasu nebo video verzí v půl jednácté na Noe. Tedy obvykle.

Křesťan internetový spustí v prohlížeči tabulku *mše online* a začne listovat. Tak, co něco z Moravy? Z Prahy? Z Pardubic? Jo, to by šlo, ale kdyby sloužil Jenda Uhlíř. Aha,

neslouží. V tabulce je těch možností prostě moc. Pacient, kterému je už vlastní byt protivný, ve svém vyčerpání pocítí stesk po domově. A co Kutná Hora? V seznamu není. Jenže milostivý Bůh pošle vlídného farníka – v našem případě farnici, která se telefonicky zajímá o váš stav. Ta mezi řečí jen tak sdělí, že vlastně mše od Svatého Jakuba je přímo na YouTube. Srdce poskočí.

Katolík kutnohorský, posílený nočním spánkem, usedá k monitoru a najednou je u Svatého Jakuba. Taková noblesa, říká si. Najednou se do důvěrně známého prostoru dívá jakoby z dálky, z nadhledu. Slyší varhany, na pozadí i zpěv lidu, poslouchá známý hlas, vidí hemžení dětí i známé tváře přicházející ke svatému přijímání. Pak si vyposlechne ohlášky, přemýšlí, jestli už aspoň koncem týdne bude zdravý, aby mohl zaběhnout. Začne se těšit. A jak víme, těšení má moc uzdravovat nebo k uzdravení alespoň pomáhat.

Díky za to.

Marie Macková ●

Květa Bačkorová: Aby se do kostela vrátil život

Květa Bačkorová je zubní lékařka a chlístovická patriotka, která stojí za iniciativou obnovy kostela svatého Ondřeje, zvaného Sionský kostelík. Kromě toho, že založila veřejnou sbírku, ze které jsou hrazeny opravy, financuje také vlastními prostředky nový zvon, jehož slavnostního požehnání se dočkáme již letos v listopadu.

Foto Jan Šmok

Paní doktorko, jak vzpomínáte na dětství v Chlístovicích? Čím vás toto místo oslovuje a co pro vás znamená samotný kostel svatého Ondřeje?

Narodila jsem se v roce 1952 v Kutné Hoře a do svých sedmnácti let jsem vyrůstala s rodiči a bratrem Pepíkem v Chlístovicích. Potom jsem odešla studovat do Hradce Králové a po promoci v roce 1975 nastoupila na polikliniku v Přelouči jako zubní lékařka. Narodily se mi dvě dcery, starší je rovněž zubní lékařkou, mladší je zubní laborantka. V roce 1994 jsem odešla z polikliniky a od té doby pracujeme soukromě.

Mé dětství v Chlístovicích bylo velice pěkné a dobře mě připravilo na další studium. Ve vsi byla škola do 5. třídy, pan učitel Beneš a paní učitelka Saurová z Malešova nás dohromady naučili vše, co bylo třeba. Všichni jsme byli dobří kamarádi, hráli jsme spolu divadlo (vedla nás paní

Petránková z Chlístovic, která také krásně zpívala v kostele). Zezačátku jsme měli i hodiny náboženství, učil nás pan farář Koníček z bykáňské fary. U svatého přijímání i biřmování jsem byla na Bykání, ale pan farář se staral i o kostel v Chlístovicích, s místními lidmi ho opravoval, pomáhaly i děti. Chodili jsme do Sokola, cvičili jsme pod vedením pana Špačka, hráli jsme vybíjenou na hřišti nad kulturním domem, vždy nás tam bylo plno.

Babička mi vyprávěla, co a jak bylo dřív. Pan Círk, který maloval kulisy pro divadlo (a samozřejmě i obrazy, často kostela), vyprávěl historii obce, chodila jsem za ním s tatínkem. Znal totiž mého dědu Josefa Strnada, který doplatil na své pevné postoje a na svou činnost v odboji: byl v říjnu 1943 v Drážďanech popraven nacisty. Dědu jsem sice nepoznala, ale hodně mě ovlivnil a byl mi vzorem. Moc bych ho bývala potřebovala a záviděla jsem ostat-

ním, že dědu mají. Založil v Chlístovicích Sokol, hrál divadlo, hrál na harmoniku, podílel se na projektu kulturního domu (stavěl se až po válce) nebo třeba inicioval pamětní desku Jana Roháče z Dubé, kterou dodnes najdete pod přewisem skály na hradě Sion. Dávali ji sem v roce 1939, už když jsme byli obsazeni Německem. Toto všechno mě ovlivňovalo v mém dětství, původně jsem dokonce chtěla studovat historii, ale z politických důvodů bych se na tento obor nedostala.

Mé povídání o dětství by bylo na knihu, bylo by nutné psát o mnoha lidech z obce, kteří byli pro mě vzorem.

Jak jste došla k tomu, že se pustíte do snahy o obnovu kostela?

Uplynulo skoro padesát let od doby, kdy jsem odešla z Chlístovic. Doma zůstal bratr a já žiji v Přelouči, ale stále jsem pravidelně jezdila za rodiči, nyní jezdím za bratrem a na hřbitov ke kostelu. Vidím vše jako ve filmu, vnímám tam, jak rychle kvapí čas. Bylo mi líto, jak kostelík vypadá, a tak jsem si řekla, že zkusím založit sbírku na jeho opravu. Přála jsem si, aby se k tomu přihlásili místní, aby se do kostela vrátil život, zvony... aby lidé chodili na hřbitov za svými blízkými.

Nevěděla jsem, co vše takový záměr obnáší a co bude třeba dělat, a už vůbec ne, kolik se vybere peněz... Přeci jen už v Chlístovicích nežiji, je to dávno, co jsem tam všechny znala. Jak ty lidi přesvědčím, že je dobré se o to snažit?

Čím vším bylo tedy potřeba projít a co jste musela zařídit, aby se vůbec začaly práce realizovat? Můžete povědět, kdo se s vámi na obnově podílí nebo kdo s ní pomohl?

V roce 2017 byl založen spolek Sionský kostelík a veřejná sbírka. Přihlásila jsem je na adresu své zubní ordinace, kterou mám v Tynišťích u Malešova od roku 2014 (v roce 2015 byla požehnána panem arciděkanem Uhlířem a zatím tam ordinuji dva dny v týdnu, když je to možné). Vybrali jsme v ní něco přes tři sta tisíc.

Projekt na opravu kostela zhotovil Vít Mlázovský, který pochází rovněž z Chlístovic, a daroval ho spolku.

Na základě projektu byl v roce 2018 stanoven rozpočet opravy zevního pláště kostela na tři a půl milionu korun. Protože je kostel v majetku církve, rozběhla se spolupráce s kutnohorskou farností. *(Ta se postupně věnuje opravám venkovských kostelíků, které má ve správě, a když dokončila opravu kostela v Nové Lhotě, měla kapacitu na další objekt. Díky tomu, že byl připravený projekt, padla v roz-*

hodnou chvíli volba na kostel svatého Ondřeje — pozn. red.) Spolu se Soňou Krejčovou a dalšími členy týmu jsme v roce 2021 požádali o dotaci ministerstvo kultury. Díky veřejné sbírce jsme měli peníze na povinnou spoluúčasť, žádost byla vyřízena kladně a mohla začít oprava.

V roce 2022 byla opravena šindelová věž kostela. Všem nám to dodalo sílu pokračovat dál, neboť bylo konečně vidět, že to nejsou jen planá slova, ale i činy.

Spolupráce začala s panem arciděkanem Uhlířem, ale odešel do Pardubic a práci předal panu arciděkanovi Brokešovi. Ten s pomocí odborného týmu navázal na naši spolupráci, práce pokračují, za což jsme nesmírně vděční.

V roce 2023 byla na věž instalována opravená makovice a opravený, nově pozlacený kříž. Do makovice pod kříž jsme vložili vzkazy za farnost, za spolek i za obec a společně jsme prožívali jejich osazení na vrchol věže. Byla to nádherná chvíle.

S jakými se při svém úsilí o obnovu kostela setkáváte ohlasy — ať už mezi odborníky, nebo mezi místními, případně návštěvníky?

Ohlasy z historických kruhů jsou pozitivní. Místo patřilo pod Svatovítskou kapitolu a první zmínka o kostele je z roku 1352, to znamená, že jde o stavbu z podobné doby, kdy se začal stavět kutnohorský Jakub nebo Barbora. Návštěvníci, kteří se zajímají o historii, se sem přijdou podívat, když cestují do Kutné Hory. Bývají překvapeni a nadšení. Problém je, že do kostela mohou nahlédnout jen po předchozí domluvě, když si vyžádají klíče v obci. Toto bychom chtěli změnit, protože lokalita je vyhledávána i turisty. Lidé samozřejmě přijdou kvůli Kutné Hoře, která je v UNESCO, ale zajímají se i o okolí a tento zájem je multidisciplinární. Kostel by měl být lépe přístupný, otevřený k nahlédnutí.

V jaké fázi je obnova kostela nyní? Je možné ho i během probíhajících prací navštívit? Co zajímavého lidé uvidí, když se přijdou do Chlístovic podívat?

Opravujeme dřevěné stěny věže kostela a uvnitř se připravuje zavěšení nového zvonu. Dovnitř je možné se podívat po domluvě s panem Ryšánkem, který má k dispozici klíče.

Jinak lidé jezdí do Chlístovice na hrad Sion, který je volně přístupný celoročně. Stará se o něj spolek Roháčův Sion, ve které působí rovněž pan Ryšánek s dalšími místními obyvateli, kteří jsou velmi aktivní. Na hradě a v obci se konají různé akce, hudební setkání (příležitostně také

v kostele), pohádkový les, běžecký závod... Příležitostí k návštěvě mohou být tyto akce, nebo naopak klidný den, kdy si užijete procházku přírodou.

Samostatnou kapitolou je vznik nového zvonu, který kostelu věnujete vy osobně. Proč jste se tak rozhodla?

Při zakládání sbírky jsem pořízení zvonu vůbec neplánovala. Od dětství ale vím – babička a tatínek mi to říkali –, že to bylo přání mého již zmíněného dědy Josefa. V posledním dopise před popravou se dědeček loučí s rodinou i se svou milovanou vesničkou a píše i právě toto přání. Chtěl zvon „na Sion“ pořídit spolu s místními, nebylo mu to ale přáno. Situace rodiny po válce a v 50. letech nebyla vůbec příznivá, takže tomuto požadavku nemohli dostat.

Od jisté doby jsem si tajně šetřila peníze, co kdyby... Najednou, když byla opravena věž kostela, napadlo mě, že je to příležitost toto přání uskutečnit, a povedlo se. Zvon jsem dala zhotovit Michalu Votrubovi. U odlévání jsme byli přítomni s dcerami, bratrem a jeho rodinou, zúčastnil se i pan Vokolek s manželkou za obec Chlístovice. Naše rodina pak o týden později viděla na vlastní oči také vytloukání zvonu z formy.

Vlastnosti zvonu odborně stanovili Petr Vácha a Vít Mlázovský. Ozdobil ho Jaroslav Hylas. Zvon váží 380 kg, má průměr 86 cm a tóninu h1. Ve věži je ještě jeden ze dvou původních zvonů z dílny Ondřeje Ptáčka (odlit v roce 1509). Jeho hlavní tón je gis1, nový zvon ho tedy harmonicky doplní. Ponese jméno Josef a nápis: *Neumlčeným*

hlasem volám já, Josef. Svatý Josefe, přimluvče, pamatuj na nás!

15

Zvon už je v tuto chvíli hotový, 4. listopadu bude v Chlístovicích slavnostně požehnán a vyzdvižen do věže. Jaký je k této příležitosti připravený program?

Akci zahájí pietní akt u pomníku padlých, odkud se půjde průvodem ke kostelu. Měl by se ho zúčastnit i ministr kultury Martin Baxa. Architekt Vít Mlázovský zajišťuje vyzvednutí zvonu na věž pomocí koňské síly, což bude nevšední podívaná. Připravujeme také hudební program v kostele a samozřejmě krátký liturgický obřad s požehnáním. (Pozvánku s harmonogramem akce najdete na straně 4 – pozn. red.)

Končí tímto obnova kostela svatého Ondřeje, nebo ho čekají v blízké budoucnosti nějaké další práce a aktivity? Je a bude stále možné přispět do veřejné sbírky?

Obnova kostela nekončí, právě naopak. Farnost již požádala o další dotaci, práce by se měly přesunout do lodi kostela. Veřejná sbírka pokračuje dál, už v ní zase něco přibýlo a můžeme hledět kupředu. Peníze se shromažďují na transparentním účtu, který si může kdokoli zkontrolovat.

Těšíme se, že završení jedné etapy nám dodá síly k pokračování—farnosti, spolku, obci i všem dalším lidem, kteří pomáhají. V sobotu 4. listopadu se posuneme zase o krok dále.

Kateřina Grenarová ●

Foto Jana Vyčítalová

16 Kalendář akcí

St	11. 09.	Začátek kurzu Manželské večery	19:00	arciděkanství
Čt	12. 10.	Náboženství pro dospělé	19:00	IC Sedlec
Pá	13. 10.	Eucharistická adorace	17:30	kostel sv. Jakuba
So	14. 10.	Společenství nejstarší mládeže	19:00	arciděkanství
Ne	15. 10.	Posvícení v kostele Nanebevzetí Panny Marie	8:00	Bykář
Ne	15. 10.	Posvícení v kostele svatého Jakuba	9:00	kostel sv. Jakuba
Ne	15. 10.	Běh pro Zvon	13:00	u kostela sv. Jakuba
St	18. 10.	Setkání seniorů	16:00	arciděkanství
Čt	19. 10.	Biblická hodina	19:00	IC Sedlec
Pá	20. 10.	Eucharistická adorace	17:30	kostel sv. Jakuba
Pá	20. 10.	Společenství dětí s výukou náboženství	19:00	arciděkanství
Pá	20. 10.	Společenství mladší mládeže	19:00	arciděkanství
	20. – 21. 10.	Přespávání družiny Concordia		arciděkanství
So	21. 10.	Schůzka Slunečního kmene	9:00	Sedlec
	21. – 28. 10.	Poutní zájezd do Itálie		
Ne	22. 10.	Sbírka na Papežská misijní díla	9:00	kostel sv. Jakuba
Pá	27. 10.	Eucharistická adorace	17:30	kostel sv. Jakuba
	27. – 29. 10.	Setkání rodin na Hoješíně		
So	28. 10.	Společenství nejstarší mládeže	19:00	arciděkanství
Út	31. 10.	Příležitost ke svátosti smíření	16:00 – 17:30 19:00 – 21:00	arciděkanství
St	01. 11.	Příležitost ke svátosti smíření	15:00 – 16:30	arciděkanství
St	01. 11.	Poutní mše svatá a pobožnost na hřbitově	17:00	kostel Všech svatých
Čt	02. 11.	Studentská mše svatá	10:00	klášterní kostel
Čt	02. 11.	Památka všech věrných zemřelých	18:00	chrám sv. Barbory
Pá	03. 11.	Příležitost ke svátosti smíření a eucharistická adorace	16:30	kostel sv. Jakuba
Pá	03. 11.	Společenství dětí s výukou náboženství	19:00	arciděkanství
Pá	03. 11.	Společenství mladší mládeže	19:00	arciděkanství
So	04. 11.	Fatimská pobožnost a mše svatá	7:20	kostel Matky Boží
So	04. 11.	Schůzka Slunečního kmene a družiny Concordia	9:00	Sedlec
So	04. 11.	Žehnání nového zvonu pro kostel svatého Ondřeje	9:30	Chlístovice
Ne	05. 11.	Sbírka na plošné pojištění diecéze	19:00	arciděkanství